

Vjačeslav Lebeděv 10. 10. 1896 – 6. 6. 1969

ruský exilový básník

Vinohradský hřbitov, odd. 53, hrob 242

**adopční nájemci skupina nadšenců usilující o zachování paměti o pobytu
ruské emigrace v Československu (od r. 2022)**

Vjačeslav Michajlovič Lebeděv (10. 10. 1896 – 6. 6. 1969) byl ruský básník, čelný představitel ruské literární emigrace. Narodil se ve Voroněži. Po bolševickému převratu v roce 1917 se usadil v Praze. Byl jedním z kmenových členů pražského literárního spolku *Skyt poetov* (Poustevní básníků). V roce 1928 publikoval literární časopis *Volja Rossiji* (Vůle Ruska) Lebeděvovu *Báseň dávných let*, která je dodnes považována za jedno z nejdůležitějších děl ruské literatury 20. století. Časopisecky zveřejnil na 30 básní, další vyšly ve sbírkách spolku. V roce 1929 vydal svou první knihu básní *Zvjozdnyj kren – Hvězdná role či Hvězdný úklon*, která byla vůbec první knižní publikací spolku *Poustevní básníků*. Zabýval se také překladem básní Jiří Wolkra do ruštiny a Ivana Bunina do češtiny. Posmrtně v roce 1995 vyšel výběr jeho básní *Koncerty bez publika* v českém překladu a roku 2005 pak v Petrohradě díky péči Olega Maleviče výbor *Poety pražského Skita*.

foto hrobu: archiv SPH,

volně podle podkladů V. Pomortzeffa a <https://text.nkp.cz/soubory/ostatni/skit-information.pdf>

<https://www.jstor.org/stable/42687167>